

Thơ Thế Giới

TRÀM CÀ MÂU

T hân gởi quý AHCC và các bạn yêu thơ,

Tôi xin gởi đến quý AH hai bài thơ lạ đọc choi. Hai bài thơ dịch của hai nước lân cận chúng ta. Trong văn chương, chúng ta biết và đọc rất nhiều thơ Trung Hoa, Pháp, Anh, Mỹ, nhưng rất ít có dịp đọc thơ của các xứ lân cận VN và các xứ xa xôi khác, để biết chút suy nghĩ, tâm tư của họ trong đời sống, trong liên hệ tình cảm, gia đình ...

Tôi đang sưu tập thơ hay của 105 xứ trên thế giới và dịch ra thơ VN, để những người yêu thơ mà không có thì giờ tìm kiếm, có được cơ hội thưởng thức và biết thêm một ít về tâm tư của các dân tộc bạn. Những bài thơ tôi chọn, sẽ là những bài thơ tình cảm, vì tình cảm là cái chìa khóa hữu hiệu nhất để mở cửa trái tim, để cùng xúc động, cảm thông. Tôi mời AHCC, bạn bè, các thi sĩ xa gần, các người yêu thơ, quen và không quen, tham gia công việc này choi. Mỗi người sẽ làm một hay hai việc sau đây:

hoặc:

1) Sưu tầm thơ lạ (thơ Pháp, Mỹ, Anh, Trung Hoa thì đã có nhiều rồi).

2) Dịch ra văn xuôi vài ba bài thơ (qua bản tiếng Anh hay Pháp, Trung Hoa, Nhật, tùy khả năng sinh ngữ).

3) Diễn văn vài bài thơ (các bài đã dịch ra tiếng

Việt).

4) Dịch và diễn thơ luôn (vài ba bài).

Như vậy thì công việc thành nhẹ nhàng hơn cho người tham gia (vì có người rất ghét tra tự diễn, mà việc này thì phải làm, bởi mỗi chữ có nhiều nghĩa, không ai dám chắc mình dịch đúng ý tác giả) và tận dụng được sở trường của mỗi người.

Nếu quý AHCC và những người yêu thơ xa gần, quen hay không quen, nếu thấy vui, thì xin tham gia. Đồng thời, xin cho tôi địa chỉ của các thân hữu yêu thơ, và các thi sĩ khác, mà quý vị có địa chỉ (quen và không quen) để tôi rủ rê. Biết đâu việc này thành một đóng góp nho nhỏ cho văn hóa VN thêm phong phú.

Mong bà con tham gia đông đảo. Ai đang làm việc công ích, thì xin đừng phí thì giờ cho cái "tho thẩn" này.

Xin liên lạc: Tràm Cà Mâu, 3415 Harper St., Oakland, CA 94601 - USA.

Tràm Cà Mâu thân chào.

BPT. Xin hoan nghênh ý kiến của Ái hữu "Tràm Cà Mâu" và sẵn sàng đăng tải các bài thơ của Ái Hữu và Thân Hữu gởi về.

* * *

Ước Ngộ

Run như cành quế gió lay,
 Run môi, run cả chân tay thân mình.
     Khi anh hiện diện vô tình ...
 – Lá không run! lá rùng mình! Em ơi,
     Gió về mon trốn lâ loi,
     Nụ hôn uồng cạn hương trời gió say.
     Mời em ghé lại đêm nay,
 Dưới gốc táo quế cùng say hương tình.
     Em như lá, sê rùng mình.
 Anh như gió, uồng cạn bình nụ hôn.
     – Em sê đến,
     – Lấy gì anh trả nụ hôn?
 Nụ hôn anh trả nụ hôn môi tim!
     – Lấy gì anh trả con tim?
 Con tim dâng hiến con tim cháy nồng
     – Lấy gì anh trả tình nồng?
 Tình nồng dâng hiến một giòng đời anh!

     Em chấp nhận nụ hôn lành
 Con tim ấm áp, ngày xanh giòng đời.
     Tất cả em thuộc anh rồi.
 Đêm nay em đến dâng mời nụ hôn.
     Dưới gốc táo quế gió vòn,
 Say sưa ngọt mật mê cuồng làn môi.

THƠ KAMPUCHIA, THẾ KỶ 18

(Tràm Cà Mau diễn thơ)

Gương Trăng

Ngựa hùng đã thăng yên cương,
 Giáo khuyên em săn mài gươm sang lòa.
     Lên đường! Chiến sĩ xông pha,
 Em sung sướng tiễn đưa anh ra cõi ngoài ...
     Chiến binh, dù bước miệt mài
 Xin anh hãy nhớ Em hoài yêu Anh!

Như tâm gương nhỏ thanh thanh,
 Tặng em từ thuở tóc xanh đầu đời,
     Dung nhan em, nhớ hứa lời,
 Soi trong tâm trí sáng ngồi tình ta.

Xin anh hứa, trước khi xa,
 Mỗi đêm ra ngắm canh ba trăng vàng,
     Nhìn trời xanh thăm thênh thang,
 Hăng nga lấp lánh gương quang chan hòa.

Em cũng hứa trước khi xa,
 Mỗi đêm ra ngắm canh ba trăng vàng,
     Nhìn trời xanh thăm thênh thang,
 Hăng nga lấp lánh gương quang chói ngồi.

Mỗi đêm qua bóng gương trời,
 Mắt anh gấp gỡ gọi mời mắt em,
     Từng đêm thăm thiết từng đêm,
 Mắt em gấp gỡ say mềm mắt anh.

Nào ai biết, chỉ trăng thanh,
 Soi gương thông cảm năm canh dịu hiền,
     Chuyển di phản chiếu nỗi niềm,
 Từng đêm hai đứa săn tìm mắt nhau.

Bóng anh trận mạc dài dầu,
 Trên lưng chiến mã, tuyển dầu xông pha,
     Lòng anh tự nhủ đường xa.
 Lời em hứa hẹn gương nga soi về.

DÂN CA MÔNG CỔ
 (Tràm Cà Mau diễn thơ)

Thơ

The footprints of god.

*In deepest sleep one night I dreamed
That on the beach I walked.
God was by my side each step
And quietly we talked.
Then on the sky my life was flashed;
The visions all serene.
Two sets of footprints in the sand
Were there in every scene.
But then I noticed in some scenes
Of suffering, pain and strife . . .
Just a single sets of footprints
At the worst time of my life.
“God, . . . You said you’d stay by me
In good times and in bad . . .
Why then did you leave me
Each time my life was sad?”
“My precious child”, God answered,
“When your life had pain, I knew;
The single set of footprints
Were the time I carried you”.*

KEN BROWN
1984

Dấu Chân Chúa

*Đêm sâu ngủ giấc say mềm
Nằm mơ chân bước ven thềm biển xanh.
Bên tôi có Chúa đồng hành
Chuyện trò thân thiết trong thanh vắng lời
Kiếp tôi bừng sáng lung trời
Cảm quan toàn vẹn rọi ngồi bình an
Chân in vết cát bốn hàng
Song song dấu bước mọi hoàn cảnh tôi
Khi vui khi nắn trong đời
Nhưng tôi chợt thấy cũng đôi ba lần
Những khi đau đớn muôn phàn
Chỉ còn hai dấu chân trần đơn côi
“Thưa Ngài, nguyện ở cùng tôi
Những khi xấu tốt giòng đời song song
“Sao Ngài nở đẻ long dong
Khi toàn đau khổ đời không có người?”
“Con yêu dấu! Chúa trả lời
“Ta hăng biết rõ khi đời đón đau
“Chỉ còn hai dấu chân sâu
“Bởi ta đã cõng con đầu bến mè.*

Thơ Mỹ, Ken Brown 1984
(Dịch thơ)
TRÀM CÀ MÂU

Tuổi Già

Tạo hóa xui chi khách bạc đầu,
 Đêm buồn thao thức suốt canh thâu
 Thèm hoa nắng cháy cây tàn tạ.
 Bóng Nguyệt mờ khói nhạt màu
 Chiếc bách lênh đênh chờ cặp bến.
 Mái cheo lơ lửng biết về đâu?!
 Băng khuàng muôn nẻo niềm tâm sự.
 Đồng diệu ai người thấu hiểu nhau.

* * *

Đồng diệu ai người thấu hiểu nhau.
 Cho dù sóng gió kể chi đâu.
 Sân hòe lá úa dẫu khô mặt
 Ngỏ hạnh hoa tươi vẫn sáng màu
 Ngày quanh âm thầm nghe gió thét,
 Đêm dài thao thức ngắm trăng thâu.
 Sương thu gieo rất đà bao độ
 Xướng họa khuây khoa khỏe mái đầu.

TÔN NỮ LIÊN HUẾ 15-7-1993

Cột Voi Nàng Xuân

Không mời cũng đến cứ lẩn khán!
 Quen thói thương đời hồi chúa xuân!
 Ké khổ thời đèn nên tống cựu,
 Người sang vận đỏ hãy nghinh tân
 Mâm dào hồng hạnh tươi tăng vẻ,
 Cúc trúc mai lan đẹp bội phần.
 Xuân tái xuân lai xuân bất tận
 Không mời cũng đến cứ lẩn khán!

THU-NGA XUÂN ẤT HỢI 1995

Lặng Lẽ

Lặng lẽ âm thầm thét cũng quen
 Tối dù như mực, sáng hơn đèn
 Yêu đời dẫu biết đời đèn bạc
 Yếm thế đành hay thế đảo điện
 Lầm lúc rèn tâm tâm hóa đá
 Nhiều phen luyện chí chí ra kền
 Thói đời thấy rõ những không nói
 Chớ tưởng rằng ngu hoặc nhát hèn.

THU-NGA 16-12-95

Bảy tám tuổi tự thuật

Bảy tám mùa xuân tuổi đã già.
 Ngày ngày ngắm cảnh với xem hoa.
 Đất trời tô điểm thời niên thiếu
 Cát bụi xông pha buổi nắng tà,
 Cháu chắt sum vầy khi sớm tối
 Dầu con hòa hợp lúc vào ra
 Muốn xây cảnh đẹp cho tươi sáng
 Độ lượng khoan dung mới hiệp hòa.

TÔN NỮ LIÊN HUẾ

5-2-1995

Xuân Ất Hợi 1995

Vạn vật thiên nhiên ở xứ người
 Hằng năm xuân đến vẻ xanh tươi,
 Quanh vườn nắng nhạt thông reo gió
 Cứ tưởng rằng đây cảnh tuyệt vời

* * *

Trăng mờ ảo luồng chơi voi.
 Trông mây, mây khuất, trông người, người xa
 Nhớ về đất mẹ, quê cha.
 Mà lòng cứ tưởng như là đâu đây
 Chậu mai, khóm trúc, vườn cây.
 Bàn thờ sáng tỏa, hương bay ngút ngàn
 Những tràng pháo đỏ nổ vang,
 Hòn nhiên con trẻ hân hoan nô đùa,
 Anh em vui vẻ nào thua,
 Cười cười, nói nói, những mùa xuân vui
 Ngày nay bỗng chốc xa vời
 Đau lòng thương xót những người ra đi.
 Thương về quê mẹ phân ly,
 Tuổi già nghĩ lại nhiều khi thầm buồn
 Sương sa tuyêt lạnh mưa tuôn,
 Tiếng ve gọi bạn tiếng chuông gọi đàn,
 Khuây khoa, khóm cúc, chồi lan,
 Vui cùng con cháu họp đoàn liên gia.

TÔN NỮ LIÊN HUẾ

Mừng Lễ Kim Khánh Anh Chị Tạ Huyền

Thành hôn kỹ niệm thứ năm mươi
Đời được như Anh để mấy người.
Phú quý vinh hoa đều trọn đầy,
Tuổi già an hưởng cả mươi mươi.

Bà con nội ngoại hằng thương mến,
Tình bạn xa gần vẫn thăm tươi
Nhân danh Ái Hữu ngành Công Chánh
Chúc Chị cùng Anh sống trọn đời.

21-1-95
TRẦN SĨ HUÂN

Hội Ngộ

Ái biệt ly hai thập niên rồi,
Hữu duyên gặp lại ở quê người
Công thành việc tốt, vui nguồn sống.
Chánh thất tê gia, ấm cuộc đời
Năm nở ta xông pha Phú Thọ
Bảy chừ con đỗ đạt Hoa-Cử
Năm nao hẹn họp noi trời Việt
Tám mươi hơn, chúc thọ một lời!

OAKLAND TẾT ẤT HỢI 1995
NGUYỄN THÀNH DANH
TỪ VANCOUVER, B.C. CANADA ĐỀN

Sợ Vợ

Nghe tiếng rền lên đã thắt thản
Trời so với vợ cũng chưa cân
Tam bành mực nỗi ai bì dăng
Chín lớp ông xanh phải chịu phẫn
Trứng quá chớp giăng lòe trước mắt
Thét hòn sét đánh ở sau lưng
Ai ơi chớ nói Trời hơn vợ
Trời sợ còn xa vợ sợ gần.

ĐOÀN NHIẾP

(BPT. Cụ Đoàn Nghiệp là một thi sĩ nổi tiếng ở An Cựu, Huế. Xin so sánh bài thơ "Sợ Vợ" này với bài "Nhất Vợ Nhì Trời" của Nguyễn Khuyến đăng ở trang 137 của "Ít Bài Thơ Cố Vài Chuyện Cũ" của AH Hoàng Đạo Lượng)

Nhất Vợ Nhì Trời

Nghĩ chuyện tràn gian cung nực cười
Trời khôn hơn vợ, vợ hơn Trời,
Khôn đến mè mày là có một,
Khéo như con Tạo cũng là hai.
Trời dẫu yêu vì song có phận
Vợ mà vụng dại đêch ăn ai.
Có sao vợ lại hơn Trời nhỉ
Vợ chỉ hơn Trời có cái trai.

NGUYỄN KHUYẾN

Qua Mây Ngõ Hoa

Chim vỗ cánh nắng phai rồi đó
Về đì thôi o nớ chiều rồi
Ngó làm chi mây trắng xa xôi
Mắt buồn quá chao ơi là tội
Tay nhớ ai mà tay bối rối
Áo thương ai lòng lồng dôi tà?
Đường về nhà qua mấy ngõ hoa
Đừng có liếc mắt nhìn ong bướm
Có chi mô mà chân luống cuống
Cù tà tà ta bước song đôi
Đi một mình tim sê mê cõi
Tóc sê lệch đường ngôi không đẹp
Để tóc rối cần chi phải kep
Nắng sê chia nghìn sợi tơ huyền.
Buộc hồn o vào những cánh chim
Bay lên đỉnh lòng anh ngủ đậu
Cú mím môi rúa là rất xấu
O cười tươi duyên dáng vô cùng
Cho anh nhìn những hạt răng xinh
Anh sê đổi nghìn ngày thơ dài
Mi khẽ chớp nghĩa là sắp háy
Háy nguýt đi giắn đổi càng vui
Gót chân đưa guốc mộng bồi hồi
Anh chợt thấy trần gian quá chật
Không ngó anh răng nhìn xuống đất?
Đất có chi đẹp đẽ mô nở
Theo nhau từ hôm nớ hôm tê
Anh hỏi mãi răng o không nói?

Tình im lặng tình cao vời vợi
Hay nói ra sợ dế giun cuồi
Sợ phố ghen dổ lá me rơi
Sợ chân bước sai hồi tim nhịp?
Cú khoan thai rồi ta cũng kịp
Vạn mùa xuân chờ đón quanh ta
Vạn buổi chiều anh vẫn chờ o
Vẫn theo o về giờ tan học
Từ bốn cửa đông, tây, nam, bắc
Tới bốn mùa xuân, hạ, thu, đông
Theo nhau về như sáo sang sông
Như chuồn chuồn có đôi có cặp
Chim chìa vói chuyền cành múa hát
Trên hư không ve cưới mùa hè
O có nghe suốt dọc đường về
Sỏi đá gọi tên người yêu dấu
Hoa bìm bìm tím ngang bờ dâu
Lòng anh buồn chi lạ rúa thê
Nón nghiêng vành nón chết đê mê
Anh mê sáng theo chiều tắt chậm
Chiều đang say vì tình vừa ngấm
Hai hàng cây thương nhớ mặt trời
Chiều nay về o nhớ thương ai?
Chiều nay về chắc anh nhuốm bệnh
Thuyền xa giòng ngắn ngơ nhớ bến
Anh như là quế nhớ trầm xưa
Anh như là phổi đứng trong mưa
Sợ một mai o qua mất bóng
Một mai rồi tháng năm sê lớn
O sê quên một sáng trời hồng
O sê quê có một người mong
Một kẻ đứng dọc đường mong đợi
Còn nhớ chi ngôi trường con gái
Lớp học sầu, ô cửa, giờ chơi
Cặp sách quăng mõ đó mất rồi.
Vì o bận tay bồng tay bé
Chuyện hôm nay sê thành chuyện kể
Để những chiều dem sáo sang sông
O bâng khuâng nhẹ nhẹ hồi lòng
Mình nhớ ai mà buồn chi lạ?
Chim vỗ cánh nắng phai rồi đó
Về đì thôi o nớ chiều rồi
Ngó làm chi mây trắng xa xôi
Mắt buồn quá chao ơi là tội!

N.G.L.

Khóa Phú Thọ (1955-1958)

Trải mấy độ giang sơn lên chinh chiến,
Nước sông Hồng chưa gội hết ưu tư,
Nhóm Lạc Việt tự ngàn xưa nam tiến
Một đỗi làn mộng ước néo an cư.

Bạn vào Nam rồi Thăng Long miếu cũ,
Xây cơ đồ với tuổi trẻ ban sơ.
Tôi từ Huế xa kinh thành sương phủ
Nỗi u hoài không dấu vết trong mơ.

Vào lịch sử với sáu miền lục tỉnh,
Bến Ninh Kiều, cầu Mỹ Thuận, Tiền Giang...
Hẹn cùng nhau xây kỷ nguyên cương lĩnh,
Tối đô thành mang ước vọng hiên ngang.

Giồng Cửu Long chín thân rồng vẫy khúc
Nước Đồng Nai thăng tấp ướt chân trời,
Cửa Phú Thọ chứa chan tình un đúc,
Tuổi học trò trường kỹ thuật đỗi mươi.

Thuở tao loạn trường thành trong khói đạn,
Nước nhà tan, thân biển cả ra khơi,
Nỗi cơ cực của bao ngày tù hận,
Niềm nhớ thương, sầu viễn xứ đầy voi.

Nỗi vòng tay, bạn Thành Trang ái hữu,
Gởi mươi phương thư ký niệm mong chờ,
Người tài hoa, tiếng đàn xưa cố cựu,
Công danh thành bằng tiến sĩ say mơ.

Hà Thúc Giảng vượt chân trời mộng ước,
Giữa Caltrans đạt tới mức tột tràn,
Vân thong thả và hồn nhiên như trước,
Lại thêm nghệ địa ốc giữ bên thân.

Lê Ngọc Diệp chuyên lưng trời tiểu ngạo,
Tiếng kèn đồng lạc phách réo bên tai,
Bút tài hoa cành Nha Trang cầu đạo,
Bước ra vườn Thượng Uyển cá dâng ngai.

Nguyễn Văn Định xây trường thành sự nghiệp,
Từ City chuyển hướng néo Caltrans,
Bước thăng trầm Senior không luyến tiếc,
Mộng an nhàn đâu đó vẫn còn chặng

Thân bay nhảy từ Âu, Phi sang Mỹ,
Thuở tung hoành, sự nghiệp hãy còn đây,
Về Palo lòng ta vui yên nghỉ,
Lê Mộng Hùng vẫn chiếm giải Bi Ây (MBA).

Trần Hữu Tất tiếng hát trầm luu luyến,
Không cản danh, ta ở lại quê nhà (Hayward),
Buổi họp bạn đố bài ca tiền chiến,
Cả gia đình trong điệu khúc tài ba.

Nguyễn Xuân Hoàn lo chương trình xây dựng,
Gia cư còn, mộng ước vẫn còn đây,
Tóc vẫn xanh, tình vẫn nhiều may mắn,
Hỏi ai người còn tuổi trẻ không say.

Trần Bá Quyên, lá tâm thư bè bạn,
Rộng tâm tình chuyển đạt nỗi buồn vui,
Thân dat dào với tâm hồn bình thản,
Sợi tơ trời giăng mắc cảnh đầy voi.

Nguyễn Đăng Thịnh tóc chùi lên sương phủ,
Vui đoàn viên con đã đạt cấp bằng,
Mở phòng mạch chữa giúp người khoa phụ,
Vẫn yêu nghề còn giữ việc Caltrans.

Hồ Đăng Lê lạc về cung An Định,
Gót gai nhân khép kín mộng giang hồ,
Thành phố Huế của ngàn xưa danh chính,
Buổi lên đường mang mãi nét ưu tú.

Trần Thiện Oai người thiên nhiên cư sĩ,
Cảnh huy hoàng ẩn dật nước non xanh,
Giữa thành đô lòng ta luôn ngự trị,
Một tâm hồn, một thế xác đua tranh.

Đặng Đào Lộc từ ngày sang Bang Quốc,
Bước tung hoành ngang dọc cõi phù du,
Vận đen đỏ vẫn còn nhiều xuân sắc,
Cảnh thiên đường địa giới nhẹ lòng tu.

Nguyễn Tâm Cảo tung hoành trong bể lối (LA)
Mộng công hầu thu kín giữa lòng do,
Giữ tâm linh ta im tiếng đợi chờ,
Cơ hội tối là tha hồ bay nhảy.

*Đồng Sĩ Khiêm phiêu du miền tứ hải,
Bước chân hùng tráng khắp cả năm châu,
Thứa thiếu thời thủ khoa nên từng tráng,
Vẫn mơ màng “vận nước sẽ về đâu”.*

*Vũ Ngọc Can hùng cư Gia Nã Đại,
Mãi yêu nghề thủy điện xứ non cao,
Người tài ba, hào hoa và tự tại,
Mơ sum vầy yên cuộc sống tiêu dao.*

*Bùi Đức Hợp con người xây lý tưởng,
Không cần danh ta lui bước đổi l่าน,
Giúp thuyền nhân cùng xây chung chí hướng,
Để thỏa lòng nguyện ước một chân nhân.*

*Bùi Văn Căn trở về lo gia đạo,
Để ra ngoài thế sự chở anh em,
Cũng là duyên cũng là nợ êm đềm,
Không lỗi đạo nén lòng trong như ngọc.*

*Trần Văn Ngâm hào hùng về gia tộc,
Gái trai đều đỗ đạt lớn quê người,
Đem chuông nhà đánh chiêng trống đầy voi,
Hậu thế hệ cho đẹp bè xuất ngoại.*

*Nguyễn Ngọc Khiêm bước đầu tiên tự tại,
Định cư rồi không mỗi gối tha hương,
Dù tuyết rơi, dù buổi giá canh trăng
Vẫn vui sống cạnh gia đình em rể.*

*Nguyễn Thành Danh., Vancouver tối trẻ,
Cũng hợp đoàn với bạn hữu lưu niên,
Bụng vẫn đầy, lòng vẫn giữ thiên nhiên,
Không kiêng cử cũng không cần thay đổi.*

*Nguyễn Danh Vang nụ cười xưa ngập lối,
Anh quê nhà phải sớm biệt dương gian,
Ta sống đây như gió vượt non ngàn,
Lên vun vút với tâm hồn cởi mở.*

*Nguyễn Cửu Đạt dáng nghiêm nghị muôn thuở,
Đỗ thêm bằng MS của CTVTL.
Buổi ra đi mơ văn hóa cổ truyền
“Mưa trên lá” ngâm ngùi nơi xứ lạ.*

*Lê Tường Khánh Denver đầy tuyết giá,
Vượt hàng đầu chúa tể của non cao,
Xây kỷ nguyên với sự nghiệp cao trào,
Danh lừng lẫy miền tây nguyên xứ Mỹ.*

*Lê Văn Phương Caltrans nhiều thế kỷ,
Lo cầu kỳ Retrofit quanh năm,
Đất còn rung, chuyển động bốn phương ngầm,
Bạn mới biết tay ai cầm thế sự.*

*Huỳnh Văn Án từ ngày thôi khoa cử,
Xứ Da Na Louisiana định lại ấy khung đường,
Cùng sông biển đầy voi niềm tứ xứ,
Vẫn yêu nghề, kỳ vọng nối biên cương.*

*Lê Trọng Biểu còn chân tình san sẻ,
Xứ cờ hoa, kỹ thuật của tân trào,
Đã từ miền tuyết lạnh những năm nao,
Xây mái ấm miền Cali đất hứa,*

*Huỳnh Công Nhứt từ khi qua diền địa,
Xa anh em mà cả thế nhân buồn,
Bước thăng trầm đạt tới nẻo thùy dương,
Chân vẫn tiến trên kinh thành hoa lệ.*

*Đương Quang Nghiêm rời bánh xe thế hệ,
Thoát vòng tay công chánh để ra thầu,
Bước đường đời đau cũng vẫn là đau,
Tuy có đó mà không hề lên tiếng.*

*Đi bốn phương vẫn còn trong ký niệm,
Khóa tha phượng, khóa Phú Thọ năm nào,
Tuổi học trò, rồi công bộc càng cao,
Tan rồi hợp giữa tâm hồn ái hữu...*

TÔN THẤT THIỀU

(BPT: AH Tôn Thất Thiều xin cho đăng lại bài thơ này cho được đầy đủ trọn khóa).